

متولد اول ژوئن ۱۹۷۴، اوتاوا، کانادا از کم نظیرترین ستاره‌های نیمه دهه ۹۰ است. یک بازیگر کوچک اسبق است که به Dance-Pop تبدیل شده، موزیست خود را به فرورن ال‌ترناتیو اعتراف‌گر درگروگن ساخت.

خواننده/آهنگساز در ردیف Liz Phair و Tori Amos. او به این حال، او به این فرمول به اندازه کافی حساسیت ناپسند و حال و هوای ضعیفی از Hip-Hop و نیز شعور تجاری افزود تا با آلبوم سومش Jagged Little Pill به یک فوق‌ستاره تبدیل شود. موزیست هر روزها به دنیا آمد و بزرگ شد. در کودکی به فرآگیری پیانو و نوشتن آهنگ پرداخته در ده سالگی به گروه بازیگران یک برنامه تلویزیونی برای پانچما به نام You Can't do that on Television (همی توایی آن در تلویزیون انجام دهی) پیوست. موزیست با درآمدی که از این برنامه به دست آورد، ترانه تک (Single) به نام Fate Stay with Me (سرنوشتت با من بمان) را ضبط کرد. این ترانه در ده سالگی‌اش منتشر شد. او پس از ترک برنامه، به حرفه موسیقی متمرکز شد و در چهارده‌سالگی یک قرارداد موسیقی امضا کرد که به امضای قرارداد دیگری با MCA/Canada منجر شد. او به سال ۱۹۹۱ به تورنتو رفت و اولین آلبوم خود را با عنوان Alanis منتشر کرد.

Alanis مجموعه‌ای متعادل به پاپ و ترانه‌های عاشقانه‌یی بود که ۱۰۰،۰۰۰ نسخه از آن در کانادا به فروش رفت و آلبیس را به عنوان آینده‌نازترین هنرمند زن صاحب جایزه Juno کرد. در حالی که در دیگر کشورها مورد توجه قرار نگرفت. در آلبوم Now Is the Time (الآن وقتشه) را منتشر کرد که از بسیاری جهت پادآور آلبوم اول بود. توفیق این آلبوم نیز به کانادا منحصر شد. به دنبال انتشار آلبوم، به ملاقات موزیست به لوس‌آنجلس رفت و در اوایل سال ۹۴ با گان‌یکلار Glen Ballard ملاقات کرد. گان‌یکل ترانه Man in the Mirror (مرد در آینه) مایکل جکسون را نوشته بود. این دو به رنم پیشرفت پاپ، به عنوان جریان اصلی کارشان. به ال‌ترناتیو را که متعادل شدند حاصل کار این زوج هنری آلبوم Jagged Little Pill بود که از سوی کمپانی Marenick منتشر و هر ایستگاه ۹۵ مورد توجه واقع شد. آلبوم با حمایت MTV و رادیوهای ال‌ترناتیو به Top-Ten راه یافت. در اوایل ۱۹۹۴ ۴ جایزه گرمی Grammy شد و کمی بعد از این همزدی، چهارمین ترانه تک Ironie (طنزآمیز) را منتشر کرد که موفقیتی چشمگیر داشت و به سال ۹۴ چندین جایزه گرمی از جمله بهترین آلبوم و بهترین ترانه سال را به دست آورد. آلبوم قابل پیش‌بینی بعدی‌اش Supposed Former Infatuation Junkie در پاییز ۹۸ منتشر شد. و MTV Plugged یک سال بعد به‌دیار شد.

آلبیس در ۱۹۹۷ به هند سفر کرد و آرامشی تازه به دست آورد و در حالتی که برای خودش شوری ملکوتی، معنا می‌شد هفته‌ها ترانه برای آلبوم Supposed Former Infatuation Junkie نوشت. هر یک از این ترانه‌ها آکنده از جست‌وجویی در جهت روشنگری و شناخت خویش است، اگرچه با عدم رضایت بسیاری از هواداران مواجه شد. اما این دنباله با فاصله زمانی که با آلبوم موفق Jagged Little Pill داشت آکنده از ضربات روان‌گراکن نیز و پریچ و خمی بود که از کتاب ترانه، جیم پیج Jimmy Page وام گرفته و رمزآمیزتر و روشنگرانه‌تر از Jagged Pill به نظر می‌آید. در حالی که آلبوم Junkie نشان می‌دهد که موزیست دربرابر آشکار ساختن خویش برای هوادارانش چندان خویش‌نکار نیست. در این آلبوم نیز همان سبک به کار گرفته شده و خودآگاهانه تسلیم رزاهات و به روابط سواستفاده‌گرانه، عشق از دست رفته و سوزناخ خویش‌نشان می‌پردازد. Junkie همچنین این پرسش را برای آدمی مطرح می‌کند که این چه بازی است که موزیست پنهان نگه می‌دارد. در Baba به معلوبت می‌پردازد، و اشتیاق رایج به لشرقی را مورد مواضع قرار می‌دهد. مر Would not come به تم فیزی خود بازمی‌گردد و شونده را به بازیخوانی دخترچه خاطراتش می‌کشد. ترانه Are You Still Mad انتقام‌جویی از معشوقی می‌آید اما بسیار طرفدار از You Ought to Know این ترانه‌ها نقاط برجسته آلبوم So Pure و Thank U هستند. رشع‌های جنبشی و گیتارهای حرفه‌یی جلوه‌یی تازه به آلبوم می‌بخشد اما رازها پوشیده می‌مانند و در جاهایی پنهان‌وار را دفن می‌کنند.

فروتنانه بخوان!

الینسی موریست
Alanis Morissette

